

Beeldcolumn

+ Eeuwenoud tapijt van Bayeux inspireert borduursters van de Hanzecompagnie

Marcel Molle

10-06-25, 11:00

[Delen](#)

© Foto Marcel Molle

MEDEMBLIK Kasteel Radboud ligt er prachtig bij, ingeklemd tussen het IJsselmeer en de haven van Medemblik. Omgeven door een slotgracht waan je je al snel een paar eeuwen terug. Als dan ook nog het exercitieterrein is ingenomen door de Hanzecompagnie, is het plaatje compleet.

Bij de brug worden bezoekers opgewacht door een vervaarlijk uitziende ridder en in de diverse tenten op het terrein worden oude ambachten in beeld gebracht. Boven het open vuur hangt een pan met een gehaktbal ter grootte van een heel brood. „Straks snijden we er plakjes van voor iedere deelnemer”, aldus een trotse voorzitter die door het leven gaat als Isenhardt de smid.

De Hanzecompagnie is een 'groep ambachtslieden en ridders die de middeleeuwen zo authentiek mogelijk gestalte wil geven, en kennis en beleving van de middeleeuwen wil delen met publiek.' Dat is geen woord teveel gezegd. Leden van de compagnie transformeren regelmatig in een club middeleeuwse bewoners van een tentenkamp waar ze 's nachts slapen en de ridder wachtrondes loopt. Ooit werd de club opgericht als de Ridders van de IJssel en speelden ze slagvelden na. In de loop der jaren haakten veel ridders ook weer af en werd gekozen voor de Hanzecompagnie als naam.

Lees ook:

Noord-Holland in woord en beeld: In Alkmaar begon de victorie!

In de ridderzaal van Radboud zijn Rosa, Christine en Annemiek van de borduurgroep neergestreken. Hun grootste inspiratiebron is het tapijt van Bayeux. Een zeventig meter lang wandkleed dat al bijna duizend jaar oud is en gemaakt werd ter ere van de overwinning van Willem de Veroveraar bij de Slag bij Hastings in 1066 in Engeland. Het hele verhaal wordt in wol uitgebeeld, van het smeden van oorlogsplannen tot bloederige gevechten met zwaard en harnas. Rosa: „Ik had helemaal niets met borduren. Vroeger op school moesten we kruisjes borduren, en daar had ik zo'n gruwelijke hekel aan dat ik het nooit meer gedaan heb. Mijn man en ik deden altijd aan boogschieten bij de club, maar dat werd te vermoeiend en toen ben ik toch gaan borduren. Nu zijn wij de inspiratiebron voor anderen. We maken het tapijt van Bayeux niet na, we maken ons eigen verhaal. Kijk, hier is mijn man aan het boogschieten. En natuurlijk wordt het geen zeventig meter lang, ik denk dat we na een meter of tien wel uitgebordurd zijn.”

Na een meter of tien wel uitgebordurd

[Regio](#)[West-Friesland](#)